

בדברי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה
נמצא בעמוד הבא

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

ה' אלדיכם הרבה אתכם והנכם היום ככובי השמים לרב (במדבר א. י)

מובא ב'מדרש רבה' (פ"א אות י"ד): ה' אלדיכם הרבה אתכם וגו', למה ברוך אותם ככובים, מה הכובים הללו מעלות על גבי מעלות, מה הכובים הללו אין להם לא חקר ולא מנין, כך ישראל אין להם לא חקר ולא מנין. מה הכובים שלישים מסוף העולם ועד סופו, כך ישראל. אמר לפניו רבונו של עולם למה לא משלת את בניך בחמה ובלבנה שהם גדולים מכובים, אמר לו הקדוש ברוך הוא, חייך חמה ולבנה יש להם בושה לעתיד לבוא, מנין, דכתיב **ישעיה ב' כג**: וחסרה הלבנה ובושה החמה וגו', אבל הכובים אין להם בושה לעולם, מנין, שכן כתיב **ישאל ב' כז**: וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני ה' אלהיכם ואין עוד ולא יבשו עמי לעולם. עכ"ל

ידוע הדבר ומפורסם העניין מה שכתב הרמב"ם (הלכות תשובה פ"ב ה"א) וז"ל: אי זו היא תשובה גמורה. זה שבא לידו דבר שעבר בו ואפשר בידו לעשותו ופרש ולא עשה מפני התשובה. לא מיראה ולא מכשולו כח. כיצד. הרי שבא על אשה בעברה ולאחר זמן נתחדד עמה והוא עומד באהבתו בה ובכח גופו ובמדינה שעבר בה ופרש ולא עבר זהו בעל תשובה גמורה. הוא ששלמה אמר **(קהלת ב' א)** 'זכר את בוראך בימי בחורתיך'. ואם לא שב אלא בימי זקנותו ובעת שאי אפשר לו לעשות מה שהיה עושה אף על פי שאינה תשובה מעלה מועלת היא לו ובעל תשובה הוא, עכ"ל.

כלפי מה הדברים אמורים, בחיי היום יום של הילדים (האדם), הם עוסקים וטורדים בלימודים השונים, בחזרה ובמבחנים, בסידור וארגון הבית, ובהכנת המאכלים. רבו מספור העניינים, עד שפעמים אפילו מכסים מפני כבוד השבת המלכה, את הכסבים בשמיכה או מפה לבל יראו לעיניים. ופי שמורגל בפי האנשים לומר 'אין זמן לנשום'.

וכבר אמר התנא (באבות פ"ב מ"ב) "יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ שיגיעת שניה משכחת עון, וכל תורה שאין עמה מלאכה סופה בטלה וגוררת עון", וביאר המפרשים מפני טורח ועמל המלאכה אין לאדם כח לעבור עבירות. וא"כ נמצינו למדים שעמל וטורח החיים, דבר זה עומד להצלחתנו, להצילנו מן החטא. אך מאידך מכיון שכך, אין האדם יכול להגיע לתקן את חטאיו אשר חטא בהן מלפנים, שאינו מגיע לזמן של אפשרות של חטא וכדברי הרמב"ם.

והנה עתה אשר אנו עומדים לקראת החופשה הגדולה של השנה, אשר מצד אחד חסרון גדול בה, ומצד שני מעלה גדולה בה, וכפתגם החכמים "אליה וקוץ בה". דמצד אחד אין את עמל וטורח החיים, והיצרים והפיתויים גדולים, וכבר אמרה המשנה (כתובות פ"ה מ"ה) שהבטלה מביאה לידי זממה, וכן לידי 'שעמום' יעו"ש, וביאר רש"י שעמום – שיגעון. עכ"ל. וכידוע שאדם משתגע קשה מאוד לעוצרו. ובפרט שיצר הרע יושב על מפתן הלב, ולא חסר לו מה להציע ב"מ. ועל אחת כמה וכמה בדורינו זה שהמכשירים בכל מקום ובכל פינה, אצל הדודה והשכנה, ורבה הפריצות בגנים ובפארקים, ביערות ובכל מקומות הנופש. אך מאידך זו היא גם מעלה, שזהו הזמן שיש באפשרותנו להוכיח לקוננו שאנו עמו, בניו בחיריו, האוהבים אותו ללא קץ וללא תכלה, וזו העת להראות כוחנו בהתגברותנו על כל פיתויי הרחוב ועל כל חשקי תאוות האדם. ובה נוכל לתקן את אשר עוותנו, ולקיים דברי גדול הפוסקים הרמב"ם וצוק"ל.

נוסף לזאת, ידוממו את רוח הילדים בסגולתם המיוחדת שהינם זרע אברהם יצחק ויעקב המיוחדים מכל העמים, ועל כן מעלתם גבוה למאוד ולכן נמשלו לכוכבים, ובזכותם שמשמרים התורה העולם עומד, ואינו דומה בן מלך לשאר העבדים, והתנהגותו ומעשיו נבחנים בעיני כל רואים, וע"כ צריך להתנהג בנינו מלכות ולא כאחד הליצים והפוחזים. והיא הגבלה של מעלה ולא עונש או צער. ואין לך בן חורין אלא מי שידע לעצור תאוותיו, שהוא בן חורין לשלוט על תשוקותיו, ולא נשלט על ידי כוחות, כספינה המטרפת על ידי הגלים בלב ים.

אך כבר ידוע מה שאמרו חכמים שיצרו של האדם גדול עד למאוד "שאם אין הקב"ה עוזרו, אינו יכול לוי". ע"כ יש לקדם בתפילה כל בוקר ובוקר ובפרט בזמן החופשה. דמשום מה, רווח בעולם שאם האדם נמצא בחופשה יכול לקום מאוחר (וזאת מפני שגם ישן מאוחר, וע"כ ראשית יש לתקן את השינה שלא תהיה בשעה מאוחרת), וזו טעות ביסודה. ותזכר לטובה אימי ע"ה אשר היתה מעירה אותנו בילדותינו מידי יום ביומו בשעה 6:00 ואף בימי החופשה. וכשהיינו אומרים לה "אבל חופש היום". היתה אומרת, "קודם תקומו ותתפללו, ואח"כ תחזרו לישן כמה שאתם רוצים". (כמובן, מי חוזר לישן אחרי שהתעורר!!!). ואף זקנתי (אם אימי) ע"ה, כשהיינו אצלה למשך כשבועיים ימים (פחות או יותר) בחופשה הגדולה, היתה מעירה אותנו בשעה 5:00 וקוראת בקול רם (בלע"ז ומתורגם לעברית) מהחדר הפנימי "אליהו), קום תפילה", והייתי אומר לה "אבל סבתא יש עוד מנין בשעה 8:00", אך היא לא הסכימה בשום פנים ואופן אלא שאקום ואתפלל מוקדם. ע"כ.

וכדאי מאוד לומר לילדים לכוון בתפילתם בכל יום, שה' יצילם מכל המרעין בישין שנמצאים בחוץ, ולא לחינם תיקנו לנו זאת חכמים בתחילת התפילה אחר ברכות השחר, 'ותצילני מיצר רע' וכו'. ופשוט שעל ההורים ומחובתם האישית, לפקח על ילדיהם בכל תקופת החופשה על אף שהם עוסקים וטורדים במלאכתם, ופשוט שאין להתיר לילדים לחזות או להתעסק בדברים אסורים, בשביל שלהורים יהיה שקט מהילדים. ויתפללו ההורים על ילדיהם ביתר שאת וביתר עוז בזמנים אלו שבהם הסטרא אחרא גדול, ואף יסבירו את אשר כתבנו, לילדיהם הגדולים אשר הינם מבינים את הנ"ל, דדבר זה נותן כח להתגבר יותר ויותר, דאינו דומה אדם היודע היכן אויבו אורב לו, לאדם שאינו יודע. וה' הטוב במרומים ייפן ויראה בעמל ההורים, וממרום ישלח מלאכיו לשמור דרכי בניו אהוביו, אבי"ה.

יבורך משפע בריכה העליונה, האישי היקר והנכבד הצעוע והנחבא, אשר ידו פתוחה לסייע לתלמוד תורה, ולחזק תשב"ד לשמור מסורת אבותינו הנאמנה, ה"ה **מידד שוסף** הי"ו. יצליחוהו ה' ב"ה בכל מעשה ידיו, ויזכה לעלות הוא וכל ב"ב במעלות התורה והיראה, לעשות רצעו ורצעו ביראה ובאהבה, מתוך אריות ימים ובריאות איתנה.

מחידושי רבותינו

מוהר"ר חיים סינאוואני זצ"ל
בחיבורו 'תורת חכם' על יחזקאל

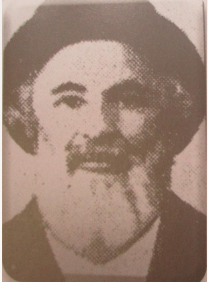
ואתה כי הזהרת רשע ולא שב מרשעו ומדרכו הרשעה הוא בעונו

ימות ואתה את נפשך הצלת (יחזקאל ג, יט)

כתב הרב בעל ספר ישועות יעקב ז"ל (דף ה' ע"א) וזה לשונו, אמרו חז"ל, אם יש צדיק נטפל לרשע להחזירו בתשובה ולא חזר, לוקח זכויותיו, עכ"ל. וזהו שרמז לנו הפסוק הוכיח תוכיח את עמיתך. והתנאי הוא, תתכין להחזירו בתשובה. ולא שתוכיחנו שאם לא קבל שתקח זכויותיו וישאר לו אך חטא. וזהו ולא תשא עליו חטא, עכ"ל: ונראה לעניות דעתי שזהו כוונת הכתוב ביחזקאל ואתה כי הזהרת רשע ולא שב מרשעו ומדרכו הרשעה הוא בעונו ימות ואתה את נפשך הצלת. ולכאורה הצלה זו ממה היא. רצוני לומר מאיזה דבר ינצל, הלא אין הצלה אלא מצרה שהאדם בה בר מינן, ומה צרה יש בכאן שצריך להצילו ממנה:

אמנם עם האמור יבוא אל נכון, וגם שנודע מה שכתב רבינו האר"י זצ"ל על פסוק יגמר נא רע רשעים ותכונן צדיק, דאם יש מעשים טובים לרשע וחטאים מעט לצדיק, כשמוכיח הצדיק לרשע ולא קבל תוכחתו, אז המעט הרע שבצדיק ניתן לרשע, ומעשים טובים של רשע נתן לצדיק. ובוזה נשלם הצדיק בטוב, והרשע ברע. וזהו שאמר הכתוב יגמר נא רע רשעים, ישלים במע"ט רע שהיה בצדיק. ומעשים טובים של רשע ישלים לצדיק, וזהו ותכונן צדיק. עד כאן דברי קדוש: וזהו סוד פסוק ואתה כי הזהרת רשע וגו'. ירצה, שכשהזהרת את הרשע להחזירו מדרכו הרעה ולא קיבל תוכחתך ולא שב מרשעו ומדרכו הרשעה, אז הוא בעונו ימות, בעונו דוקא ימות, בעוד עונו בו. אבל צדקותיו כבר ניתנו אליך, והוא נשאר כולו רע, כולו מלא עונות. וכשימות, ימות דוקא בעונו:

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

ואתה את נפשך הצלת, שהרע שהיה בך ניתן אליו, ואתה נגמרת בטוב. והצלה זו, היינו הצלה מהעון ומעט הרע שהיה בך. ולזה אמר נפשך ולא עצמך, כי העון הוא סילון ממאיר וקוץ מכאיב לנפש. ולכך נקט נפשך הצלת, כי העון הוא צרת הנפש. כי הרע שבך ניתן לרשע, ואתה ניצולת ממנו. והטוב שברשע ניתן אליך:

ונראה עוד, שזהו גם כן דיוק פסוק הוכיח תוכיח את עמיתך וגו'. ירצה, הוכיח תוכיח את עמיתך ולא, רצונו לומר ולא קיבל התוכחה, אז בודאי תשא עליו חטא, עליו דייקא, שישא משא החטאים שלו ושלך עליו. וזה על ידך. והיינו תשא, רצונו לומר תשי"א, שתשיא עליו חטא שהיה בך, ואתה תגמר בטוב:

פניני הלכה

להצלחת ר' אברהם בן זכריה מדוויל הי"ו הוא וכל בני ביתו

מהלכות תשעה באב שחל בשבת ונדחה או ביום ראשון

מתוך שע"ה סי' ק"ו סעיפים ב'–ו' למרן הגר"י רצאבי שליט"א ומה שהוסיף בשיעור השביעי מוצ"ש פרשת מסעי ה'תשע"ט ב"ש"ל תשעה באב שחל ביום ראשון, או שחל בשבת ונדחה ליום ראשון, מותר לאכול בשר ולשתות יין גם בסעודה שלישית שלאחר מנחה, שהיא סעודה המפסקת. ויש אומרים דמכל מקום לא ישב אז בסעודת חברים. אבל מותר לאכול עם בניביתו, ויכול לברך בזימון. וצריך להפסיק מבעוד יום, כי בזמן בידהשמשות אסור לאכול ולשתות, וכן שאר דברים האסורים בתשעה באב (סימן תקנ"ב סעיף י"ג, ובאחרונים). ואין פושטים בגדי שבת מבעוד יום, עד בידהשמשות. ואחרי צאת הכוכבים, הולכים לבית הכנסת במנעל המותר בתשעה באב (ענין הגדת הרמ"א בסימן תקנ"ג סעיף ב', ומשני"ב ושתי"ו שם, ובענין חיים דף י' ע"ב. שבת שחל בו תשעה באב, מותר אפילו בתשמיש המטה, והוא הדין שאר דברים שבצנעא כגון רחיצת ידיו בחמין, כדעת מרן בסימן תקנ"ד סעיף י"ט, ושתי"ו שם). ועיין לקמן:

כשחל ערב תשעה באב בשבת, או שחל ת"ב בשבת ונדחה, מנהגינו שלומדים כדרכן בשאר שבתות (שתילי זתים סימן תקנ"ג סקי"ב, דלא כרמ"א. וע"ע לעיל סימן ק"ד סעיף א')

במנחה, מנהג השאמי שלא לומר צדקתך (סימן תקנ"ט סעיף א'), ומנהג הבלדי לומר (ענין חיים דף א'). ועיין לעיל הלכות שבת סימן נ"ח סעיף כ"ז): קודם ערבית, אין אומרים מזמורי המעלות (ענין חיים דף י' ע"ב. ומשנה ברורה סימן רצ"ג סקי"א). ומתחיל בקינת על נהרות בבל וכו' כבשאר ימי תשעה באב, כיון שמתפללים אחרי צאת הכוכבים (כן הוא המנהג). ואומרים הבדלה בחונן הדעת, אבל אין מבדילים על הכוס. ובשאמי אין אומרים ויהי נועם וגו' יושב בסתר וגו', משום שנתסיד על הקמת המשכן (כדלעיל סימן ס"א סעיף ד') ועתה נחרב (כדעת מרן סימן תקנ"ט סעיף ב'). ובבלדי אומרים, מטעם שהוא שיר של-פגעים, כדי להגן מן המזיקים שמתעוררים לצאת במוצאי שבת, וקל וחומר שראוי לאמרו לעת כזאת שהוא זמן רעה ח"ו להגין על צאן קדשים (ענין חיים שם):

ומברך בורא מאורי האש קודם קריאת איכה, אבל לא על הבשמים (ולפי מה שנהגים להקדים כפתיחה לאיכה את הקינה למי אבכה וכו', יברך בורא מאורי האש קודם שמתחיל קינה זו). ולא נהגו שהנשים מברכות בביתן על הנר, ואם רוצה לברך יכולה. אך אין להנהיג שבעלה יברך לה בשובו מבית הכנסת. ובמוצאי תשעה באב מבדילים על הכוס, אבל אין לברך על הבשמים, ולא על הנר, אפילו אם לא בירך עליו במוצאי שבת. ויזהיר לבניביתו, שלא יעשו מלאכה במוצאי שבת עד שיאמרו ברוך המבדיל בין קודש לחול, בלא שם ומלכות. ואם שכח מלהבדיל בתפילה, אינו צריך לחזור, שהרי יבדיל במוצאי תשעה באב על הכוס. ולא יטעם קודם. ואם צריך לעשות מלאכה, יאמר תחילה ברוך המבדיל בין קודש לחול, בלא שם ומלכות (סימן תקנ"ו ואחרונים. הדחת הכלים שנתרו מלובלכים מהמאכלים בשבת, נראה שהוא בכלל מנהג איסור מלאכה בתשעה באב, וכדלעיל סימן ק"ה הערה מ"ד, ורק אחרי חצות היום יכולים להדיחם. אם לא לצורך, כגון למאכל קטנים או חולים וכיו"ב, שאז מותר אפילו בלילה. ועיין מה שכתב בזה בשו"ת רבנות אפרים חלק ה' סימן שע"ו אות ו', בשם נטעי גבריאל דף פ"ד). והקטנים אוכלים ושותים אעפ"י שלא הבדילו (כן הוא המנהג, ועיין שו"ת מהרי"ל דיסקין בקונטרס אחרון סימן ה' אות ע"ב, ומועדים וזמנים חלק שביעי סימן רנ"ה). ואין אומרים ויתן לך, דלאו זמן ברכה ושמחה הוא (רמ"א ולבוש סימן תקנ"ט סעיף ב'). וכן שאר תפילות ובקשות שנהגים לומר קודם ההבדלה:

לעילוי נשמות
מרדכי בן שלמה חסיד
ובן עמי בן בנימין עוזיירי, תנצב"ה

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לרפואת
יוסף בן משה דנין
בשכחע"י

מהליכות אבותינו

קנאת סופרים תרבה חכמה

בכל שנות אבותינו בתימן, עמדו חכמים גדולים בכל דור ודור. אחד מהם בתקופה האחרונה הוא הרב אברהם צנעני הלוי זצ"ל שכתב עליו הרב יחיא אלשיך זצ"ל במבוא ל'קודש הילולים' עמ' 13 בזה"ל:

מפי זקנים וישישים רבנים שמענו, שהרב המחבר היה קם הוא ובניו בכל לילה בחצות, ובבקשות שחבר היו משתטחים ומתפללים לפני ה' יתברך שישים קץ לגלות ישראל, ויקים שכירתא מעפרא ויבנה בית המקדש, מכון לשבתו עולמים. גם המנוח מר שמואל יבנאלי שיצא לתימן מעיד על הרב המחבר, שהיה קם הוא ובניו בחצות לילה להשתטח ולהתחנן לפני הבורא על גאולת ישראל. ורואים אנו מתוך דברי הר"ר אברהם הלוי, כי ראה מרחוק ומקדם ברוח קדש, את האויבים הסובבים אותנו ונלחמים אתנו בימי חבלו של משיח. שהרי בבקשה שהיה אומר בחצות כתוב בה, יונה מתוקה אמצני, חזקי והעת תחפצי, ראש אויביך תמחצי, על שן סלעים נפצי. ושם כתב בגיליון שמלת סלעים, ר"ת, סוריא ליבונן עירק ירדן מצרים. עכ"ל.

בנו של הרב אברהם צנעני הלוי, מונה שלוש סיבות כיצד גדל ונתעלה אביו במעלות התורה והירא. וכך הוא כותב במבוא לחיבור 'קודש הילולים' עמ' ח': סיבה שניה. מספרים שבהיותו צעיר לימים. יצא מחוץ לעיר. עם קבוצת יהודים. לכברת דרך ארוכה היו פניהם מועדים. ואף כי הגבירו הצעדים. ירד הערב ונטו הצללים. וסביבתם יערות וכפרים. מבני קידר וישמעאלים. החלו לעיין היכן הם לנים. התברר שיש יהודי בודד באחד הכפרים. החליטו שאליו הם סרים. היהודי קיבל אותם בכרחה. לאחר ארוחה ומנוחה קצרה. החלו מרביצים תורה. אך מעמל הדרך נפלה עליהם תרדמה. הפסיקו והלכו למנוחה. ואכן "שנת העובד היא מתוקה". בחצות הלילה קם בעל הבית התחיל באמירת תהלים. מורינו המחבר התעורר לשמע התפלה. ושנתו נדדה. בעל הבית גומר את אותם מזמורי תהלים. ושוב חוזר עליהם חלילה. ואם כי נפשו ללימוד חשקה. זה כל אשר קנה. המחבר ראה שמע זאת ובכה. ויחרד אברהם חרדה. כי הרגיש רגש אשמה. וכאילו חלילה אין כפרה. כי חשב על עצמו תחלה. שאין הוא או אחד מהקהלה. יכול לקום מדי לילה. לשפוך שיחו בבית התפלה. כיהודי הבודד כערער בערבה. שתפילתו ביותר נשמעה. מהלילה ההוא והלאה. גמלה בלבו החלטה. לקום כל חצות לילה. עקב זאת הנשקפה: עכ"ל.

ה' אלודינו דבר אלינו בחורב לאמר רב לכם שבת בהר הזה (במדבר א. ו.) בחורב צוה ה' אתכם שלא תראו כל מניעה והפרעה בהר שא"א לעבור מעליו, כי אם תתגברו על כל המניעות בעבודת הבורא כאילו היה כחוט השערה, וזוהי כוונת הגמ', לעת"ל הקב"ה מביאו ליצה"ר ושוחטו לפני הצדיקים ולפני הרשעים, צדיקים נדמה להם כהר גבוה, ורשעים נדמה להם כחוט השערה, הללו בוכים והללו בוכים, צדיקים בוכים ואומרים היאך יכולנו לכבוש הר גבוה כזה, ורשעים בוכים ואומרים, היאך לא יכולנו לכבוש חוט השערה הזה. (סוכה נ"ב), והענין הוא שהצדיקים מתגברים על כל המניעות בעבודת ה', ואפי' שהמניעה גדולה כהר גבוה, היא בעיניהם כחוט השערה, ואלו הרשעים נרתעים מפני כל מניעה, ואפי' היא קטנה כחוט השערה, היא נראית להם כהר גבוה, ע"כ לעת"ל ישולם להם מדה כנגד מדה, הצדיקים יוכחו לראות כי מה שנראה להם כחוט השערה, היה באמת גדול כהר, והרשעים יוכחו לראות כי מה שנראה להם כהר גבוה, היה באמת כחוט השערה.

ועוד יש לומר בענין, לעת"ל הקב"ה שוחטו ליצה"ר, ר"ל מכשירו כמו שהשחיטה היא הכשר לאכילת הבשר, והיינו שלא יוסיף עוד היצה"ר להיות רע להחטיא את האדם כפי שהוא בעוה"ז אלא יוסר ממנו כח הרע, וישאר הטוב שבו, והרמז בזה כי יצה"ר הוא סמא"ל, ולעת"ל יסיר הקב"ה ממנו אותיות ס"מ ונשאר א"ל מדת החס"ד בסוד, חסד אל כל היום, א"נ יסיר ממנו אות מ' שהיא בחי' המות שבעולם, וישאר סא"ל, והוא שם קדוש העולה צ"א כמנין יאהדונה"י יחוד קב"ה ושכינתיה, לתקן עולם במלכות שדי בב"א.

(אפיקי מים למהר"ע עיבן זצ"ל)

בדרכיהם אתהלך...

מה עלה בסופו של האורח הרב המלצר (ח"ב)

כשחזרו למארי, שאלו הרב עואץ, מהי הריעותא שיש בריאה על פיה החליט להטריף. המארי הסביר שיש סרכא בריאה ומשום כך הטריף.

מורי עואץ הוציא מתוך תיקו ספר מקור חיים, ופתח בדיני סרכות הריאה סעיף צ"ו, ושם כתוב בזה הלשון, דע שכל מקום שאמרנו בדין הסרכות טרפה לא טרפה בהחלט, אלא מפרקין הסרכא ומדקדקין שלא ישאר מהסרכא כלום, ואח"כ בודקין בפושרין אי לא מבצבצא כשרה. מיד ניגש למלאכה, נפחו ופירקו ונמצאת הריאה שלימה לאחר בדיקה בפושרין והתירה.

בעל הבחמה לא ידע את נפשו, וחבורת הת"ח שבביהכ"נ צבאו על מורי עואץ, והציפו אותו בשאלות. משנמצא בקי בכל ענפי השחיטה והטרפיות, ולאחר שתהו על קנקנו, החליטו לשאול את נכבדי הקהילה אם אפשר לקבלו כשוחט ראשי לק"ק עדין.

ההחלטה נתקבלה ברוב דעות, וזכה לשבת על כס השחיטה ולשרת את הקהילה באדיבות רבה, ורק דבר אחד ביקש מהם, להרשות לו ליצאת לתימן כדי לעלות על קברי אבותיו שנקברו נעיר ביצא בבית החיים הנקרא 'אלמגנה אלעליא' פי' בית החיים העליון, שם קבורים רבנים וחסידים צדיקי וגאוני עולם מסלתה ומשמנה של ק"ק ביצא. בקשתו נתקבלה.

בהגיעו לכפר אמרגלה ביקש מאחיו הרב יחיא סאלם זכריא שיתלווה אליו לבקר בבית הקברות בעיר ביצא. אחיו לא היסס וביקש לצרף איתם את בנו. גם לזה הסכים מורי עואץ.

בדרכם הגיעו למקום הנקרא 'אמצייק', מקום מוכן לפורענות, שם נמצאים קניניהם של שודדי דרכים. וזנקו עליהם ששה שודדים, ומורי עואץ שלף סכינו מנרתיקה, והחליט, כל מי שיגע בסלו של יחיא אחיו יהרג. אבל הרב יחיא התפלל וקרא פסוק שמע ישראל, בשילוב כוונות, וחזר על תפילת הדרך בפעם נוספת, בזה"ל:

יה"ר מיאורא שתולייכנו לשלום ותצילנו מכף כל אויב ואורב בדרך מכל מקרה ופגע רע ותגיענו למחוז חפצינו לשלום ותננו לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואינו וכל דפגעין בי יהון מושבעין בשם אהיה אשר אהיה דאהא אנא חמי יתהון ואינון לא יחמוני יתי לאבאשא יתי ויתאסרון פומהון באיסרין דנחשא וכשלשלין דפרזלא ויסתתמון עיניהון בעזקתיה דאל שדי תאלמנה שתפותיהם מדבר תחשכנה עיניהם מראות ומתניהם תמיד המעד, חרסם תבוא בלבם וקשתותם תשברנה, ושמע תפילתי כי אתה שומע תפלת כל פה, ברוך אתה ה' שומע תפלה. ויה"ר ישמרני שרי ילווני ה' ישמר צאתך ובואך וגו'.

לאחר שסיים תפילתו, התפזרו השודדים כלעומת שבאו.

הגיעו הרבנים למחוז חפצם בשלום. לאחר הביקור מורי עואץ חזר לעדן ושימש כתפקידו כשוחט ממונה ומוסמך ע"י הרבנות של הקהילה והממשלה הבריטית דאז.

(שי"ת הרש"ז עמ' רכ"ט)

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,
דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל,
יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

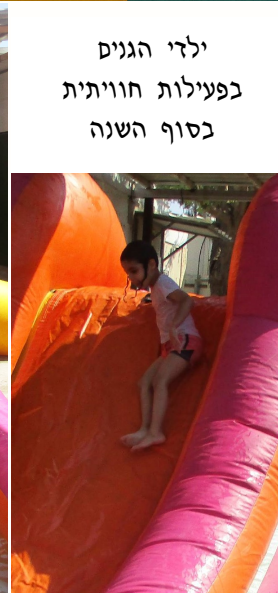

חכמי תימן

הרב מאיר בן סעדיה האסר זצ"ל היה מחברי מועצת מחנה העולים גאולה שליד עדן סמוך לעליה הגדולה לארץ. החכמים שהיו במועצה הינם 17 אשר בראשם עמד מארי חיים סינוואני זצ"ל ומארי ניסים טירי זצ"ל. מועצה זו לחמה בעזו ובמסירות נפש למען שמירת הצניעות והקדושה במחנה, ועוד.

תפארת בנים

תלמידי כיתה ב' חוגגים מסיבת סיומי כמה וכמה פרשיות מחומש ויקרא

ילדי הגנים בפעילות חווייתית בסוף השנה

התודה...

הברכה...

להורה היקר הצעוע והנחבא
אשר עושה רבות
למען קידום הת"ת,
הן בצעו והן בהונו,
ה"ה עידו אג"ב הי"ו
יהי רצון שיזכה ויראה
ברכה בכל עמלו
וירבה זרעו כחול הים,
ויהיו כלם צדיקים וקדושים
כרצון מרי שמיא,
תלמידי חכמים מגדולי הדור
הבא, עם בריאות איתנה
ונהורא מעליא, אכ"ר.

הערות, הארות ותשובות לחידות
ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009
או במייל:
e0504150896@gmail.com

לזש"ק
יובל בן דוד
ורות בת זכריה

לזש"ק
שלום בן יעקב ומירב
טליה בת מנשה